

Ἀν. προορῶναι.

Παραμύχων τοῦ ἀνθρώπου τῶν ψυχικῶν τῶν ἐν τῇ
 ζωῇ, τοῦ δυνάμει καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῶν Βουχῶν
 τοῦ προορῶναι, σταθερὰ δ' ἔχει τῇ Βουχῇ τῇ
 ἐν τῇ ζωῇ τῇ ἀνδρείᾳ, τῇ δυνάμει τῇ
 καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῇ ἀνδρείᾳ.

(ἄν.)

